

**O UZYSKANIU PRZEBACZENIA GRZECHÓW CIĘŻKICH
W SYTUACJI NADZWYCZAJNEJ POZA SPOWIEDZIĄ
W WYJAŚNIENIU KS. DR. HAB. JACKA KEMPY
WYDZIAŁ TEOLOGICZNY UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO W KATOWICACH**

Kodeks Prawa Kanonicznego w kan. 960 przedstawia naukę Kościoła o konieczności spowiedzi: „Indywidualna i integralna spowiedź oraz rozgrzeszenie stanowią jedyny zwyczajny sposób, przez który wierny, świadomy grzechu ciężkiego, dostępuje pojednania z Bogiem i Kościołem. Jedynie niemożliwość fizyczna lub moralna zwalnia od takiej spowiedzi. W takim wypadku pojednanie może się dokonać również innymi sposobami”.

Kościół wskazuje taki sposób uzyskania przebaczenia grzechów ciężkich w wyjątkowej sytuacji niemożności wyświadczenia się. Jest nim **wzbudzenie żalu doskonałego za grzechy oraz szczere pragnienie (postanowienie) wyświadczenia się.**

Katechizm Kościoła Katolickiego (nr 1452) opisując doskonały żal za grzechy stwierdza: „Gdy żal wypływa z miłości do Boga miłowanego nade wszystko, jest nazywany «żalem doskonałym» lub «żalem z miłości». Taki żal odpuszcza grzechy powszednie. Przynosi on także przebaczenie grzechów śmiertelnych, jeśli zawiera mocne postanowienie przystąpienia do spowiedzi sakramentalnej, gdy tylko będzie to możliwe”. Nauka ta opiera się na orzeczeniu Soboru Trydenckiego, który w nauce o sakramencie pokuty uczy o skrusze, czyli o żalu doskonałym: „...choćby zdarza się, iż skrusza ta jest niekiedy dzięki miłości doskonała i pojednuje z Bogiem zanim jeszcze sakrament zostanie przyjęty, niemniej jednak pojednania tego nie należy przypisywać samej skrusze bez zawarcia w niej pragnienia sakramentu” (rozd. 4).

Nauka ta należy do Tradycji Kościoła. Nie umniejsza ona w żaden sposób wagi sakramentu pokuty. Wręcz przeciwnie, pokazuje jego wartość: do otrzymania przebaczenia wszystkich grzechów w takiej wyjątkowej sytuacji potrzebny jest nie tylko żal doskonały, ale też pragnienie spowiedzi. W przyszłości wyrazi się ono ostatecznie w czynie: w akcie spowiedzi, gdy miną nieusuwalne przeszłości.

Przy przypomnieniu tej ostatniej zasady, kierującej uwagę ku przyszłej spowiedzi, należy pamiętać, że osoba żałująca za swoje grzechy i pragnąca spowiedzi już teraz otrzymuje przebaczenie – „takie samo” (nie ma innego) jak w spowiedzi, czyli otrzymuje łaskę uświęcającą. Może zatem przyjmować Komunię świętą (w sposób sakramentalny lub duchowy).

Co do zachowania zwykłych warunków spowiedzi wypada przypomnieć, że szczery i doskonały żal za grzechy zakłada realizację wszystkich pozostałych warunków: rachunku sumienia, postanowienia poprawy, zadośćuczynienia. Ponieważ ten ostatni nie wiąże się w tym przypadku z obligatoryjną pokutą nakładaną przez spowiednika, to można zakładać, że dobrowolna pokuta będzie owocna, ale jej kształt pozostaje w gestii osoby jednającej się z Bogiem.